

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/787/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113237537
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113237537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej v právnej veci navrhovateľa: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, so sídlom Piesková 32, Nitra, IČO: 00151866, proti odporcovi: C. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/X, W., zastúpený Mgr. Jánom Polákom, advokátom, so sídlom Miletičova 64, Bratislava, o zaplatenie 1081,86 eura, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 25. mája 2015 č.k. 12C/209/2014-83, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1081,86 eura, navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a odporcu zaviazal zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 64,50 eura na účet Okresného súdu Nitra. Za preukázaný mal skutkový stav, podľa ktorého dňa 29. 12. 2012 policajná hliadka v zložení por. Y. L. H., práp. Y. L. a npráp. T. J. zasahovali pri incidente, pri ktorom odporca obťažoval iných ľudí. Odporca sa správal agresívne, hliadku slovné urážal, kládol aktívny odpor a pri nasadzovaní pút sotil por. Y. H. tak, že tento spadol na pravé koleno a utrpel služobný úraz, podvrtnutie kolenného kĺbu, v dôsledku čoho bol práceneschopným od 29. 12. 2012 do 06. 01. 2013. Navrhovateľ vyplatil poškodenému bolesťné vo výške 630 eur a to na základe rozhodnutia č. PPZ-KA12-309/2013 zo dňa 05. 08. 2013. Ďalej vyplatil poškodenému úrazové dávky počas pracovnej neschopnosti vo výške 451,86 eura. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), ustanoveniami § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, ods. 2 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, § 20 ods. 1 písm. b/, § 22, § 114 ods. 5 zákona číslo 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov“). Poukázal na ustanovenie § 114 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, podľa ktorého vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu škody za vyplatené dávky sociálneho zabezpečenia v celkovej výške 1081,86 eura. Konštatoval, že boli splnené podmienky náhrady škody, a to vznik škody, porušenie právnej povinnosti a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu tým, že pri výkone služobného zákroku odsotil službukonajúceho policajta, poškodeného por. H. ktorý v dôsledku tohto konania utrpel zranenie a bol práceneschopný. Vzniknutá výška škody bola preukázaná listinnými dôkazmi a preto nie je sporné, že navrhovateľ vyplatil poškodenému sumu 1081,86 eura, ktorá škoda bola spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti odporcu, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti odporcu a vznikom škody bola bezpečne preukázaná, pretože ak by nebolo konania odporcu, nedošlo

by ku škode na zdraví u príslušníka policajného zboru a navrhovateľ by nemusel vyplácať pri škode na zdraví náhradu za bolesť a služobný plat počas jeho práceneschopnosti. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 64,50 eura rozhodol s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, nakoľko navrhovateľ je oslobodený od platenia súdnych poplatkov, v konaní bol úspešný, preto je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh odporca, pričom výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov, a to 6% z ceny predmetu konania.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním odporca namietajúc, že úradný záznam je iba interná administratívna písomnosť policajného zboru, nemá dôkaznú hodnotu svedeckej výpovede. Nestotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa o nevieryhodnosti výpovede svedka T. U., nakoľko tento opísal skutočnosti tak, ako ich videl a čo si pamätal. Listinné dôkazy MV SR o vyšetrovaní pracovného úrazu dokazujú iba vyplatenie finančných prostriedkov príslušníkovi, čo odporca nepopieral. Namietal, že navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním odporcu a ujmom na zdraví príslušníka PZ. Odporca nebol trestne stíhaný za útok na verejného činiteľa, ublíženie na zdraví a ani inak priestupkovo stíhaný za poškodenie zdravia. Preto sa domnieva, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Žiada preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh navrhovateľa zamietne. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý v písomnom podaní sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť. Poukazuje na to, že aj úradné záznamy príslušníkov PZ sú považované za listinné dôkazy a nie za svedecké výpovede a ide teda o dva rôzne dôkazné prostriedky. Stotožnil sa tiež s konštatovaním súdu prvého stupňa o nevieryhodnosti výpovede svedka T. U.. Poukázal na ustanovenie § 114 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a tiež na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Z tohto pohľadu sa stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že je právne irelevantný argument odporcu, že odporca nebol trestne postihnutý za tento skutok.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania odporcu podľa § 205 ods. 1, ods. 2 OSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 213 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 156 ods. 3 OSP, dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V danej veci súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 219 ods. 2 OSP, iba poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd iba dodáva, že ustanovenie § 114 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov upravuje, že služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu. Za situácie, že navrhovateľ vyplatil poškodenému por. H. dávky v dôsledku služobného úrazu, ktorý utrpel pri služobnom zákroku, má právo na vymáhanie vyplatennej sumy od osoby, ktorá zavinila tento úraz. V danom prípade to bol nepochybne odporca, ktorý sa správal pri služobnom zákroku agresívne a museli byť voči nemu použité donucovacie prostriedky. O tom, že poškodený utrpel zranenia pri vykonávaní služobných povinností

svedčia listinné dôkazy, a to jednotlivé úradné záznamy ďalších príslušníkov, resp. ich svedecké výpovede v rámci súdneho konania. Nie je možné prisvedčiť tvrdeniu odvolateľa, že tieto záznamy sú iba interné administratívne záznamy, súd sa však s nimi oboznámil a následne ich aj v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil. Práve tieto záznamy boli podkladom pre rozhodnutie Prezídia Policajného zboru Bratislava, ktorý rozhodnutím sp.zn. PPZ-KA12-309-005/2013 zo dňa 05. 08. 2013 podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ktorý revidoval a následne zmenil rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, ktorým bola priznaná náhrada za bolesť vo výške 644 eur por. Mgr. L. H. a ktorým priznal náhradu za bolesť v sume 630 eur. V danom prípade ide teda o správne rozhodnutie (rozhodnutie na základe Správneho poriadku), ktoré súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený po obsahovej stránke preskúmať. Súd v konaní o náhradu škody je oprávnený skúmať, či rozhodnutie bolo vydané správnym orgánom na to oprávneným a či obsahuje po formálnej stránke všetky podstatné náležitosti. Nepodlieha však toto rozhodnutie preskúmvacej činnosti súdu v občianskom súdnom konaní a v tomto konaní súd iba z neho vychádza. Z tohto dôvodu aj v danej veci odvolací súd vychádza z tohto rozhodnutia ako z rozhodnutia správneho, nepreskúmvával ho po obsahovej stránke, pričom konštatuje, že bolo vydané oprávneným správnym orgánom a obsahuje všetky formálne náležitosti.

Odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, mal nárok navrhovateľa za preukázaný, nakoľko ani odporca nenamietal, že predmetná žalovaná suma poškodenému vyplatená nebola. Vychádzajúc preto z ustanovenia § 114 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, aj odvolací súd konštatuje opodstatnenosť nároku navrhovateľa na úradu danej sumy z titulu náhrady škody.

K námietkam odvolateľa, že úradný záznam je interná administratívna písomnosť a nemá dôkaznú hodnotu svedeckej výpovede, odvolací súd iba dodáva, že súd prvého stupňa sa s nimi riadne, ako s listinnými dôkazmi podľa § 125 OSP, oboznámil (§ 129 ods. 1 OSP) a následne ich podľa § 132 OSP aj vyhodnotil. Okrem toho práve tieto úradné záznamy boli podkladom pre rozhodnutie vydané Prezidiom Policajného zboru o náhrade za bolesť poškodenému policajtovi. Samotní zasahujúci policajti aj na pojednávaní, zopakovali tie isté skutočnosti, ktoré uviedli práve v týchto záznamoch, na tieto sa vo výpovediach odvolávali. Z uvedeného dôvodu preto predmetnú námietku odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

K ďalšej námietke odvolateľa, že navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním odporcu a ujmom na zdraví poškodeného policajta, odvolací súd zhodne, so súdom prvého stupňa iba konštatuje, že v predmetnej veci je právne irelevantné, že odporca za daný skutok nebol postihnutý (trestne ani priestupkovo), ale nepochybne bolo preukázané, že daný skutok spáchal a zavinil poškodenie zdravia zasahujúceho policajta. Keďže ustanovenie § 114 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov predpokladá pre nárok na náhradu škody od škodcu, vyplatenie týchto úrazových dávok a náhrady za bolesť, ktorá skutočnosť sporná nebola a vyplýva aj z predmetného správneho rozhodnutia, odvolací súd aj túto námietku vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú. V tejto súvislosti odvolací súd iba dodáva, že odporca porušil právnu povinnosť tým, že sa odmietal podrobiť príkazom hliadky polície, tieto odmietal, bol agresívny a kládol odpor, v dôsledku čoho museli byť použité donucovacie prostriedky, následným sotením zasahujúceho príslušníka mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť, počas ktorého mu navrhovateľ vyplatil žalovanú sumu, v dôsledku čoho navrhovateľovi vznikla škoda. Z uvedeného preto námietka odvolateľa o nedostatku príčinnej súvislosti medzi konaním odporcu a vznikom škody, neobstojí.

Odvolací súd iba záverom konštatuje, že tieto námietky odvolateľ predložil aj v rámci konania na súde prvého stupňa a súd prvého stupňa sa s nimi v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.